

OVER NETTY

DRS. NETTY BAAN-CLEMENTS (1968) IS GETROUWD MET DS. GERT-JAN BAAN, PREDIKANT VAN DE GEREFORMEERDE GEMEENTE IN VLISSINGEN EN MOEDER VAN VIER KINDEREN. ZE STUDEERDE ENGELS, THEOLOGIE EN PSYCHOLOGIE EN GAF JARENLANG LES OP VERSCHILLENDE MIDDELBARE SCHOLEN. VANWEGE HET WERK VAN HAAR MAN WOONDE ZE DRIEËNHALF JAAR IN PAPOEA EN VIER JAAR IN AMERIKA. IN 2005 RICHTTE ZE IN PAPOEA STICHTING YAYASAN KRISTEN WAMENA (YKW) OP, DIE ZICH INZET VOOR DE VERBETERING VAN HET ONDERWIJS. SINDS BEGIN DIT JAAR IS ZE DIRECTEUR BIJ MERCY SHIPS, WAAR HAAR KENNIS VAN VERSCHILLENDE CULTUREN EN TALEN GOED VAN PAS KOMT.

IK SPEEL GEEN ROL

maar ben wie ik ben

Als directeur bij *Mercy Ships Holland* staat Netty Baan-Clements (49) voor een paar grote uitdagingen, maar juist daar geniet ze van. "Ik krijg er veel energie van." Die steekt ze ook graag in de scholen die ze op Papoea stichtte. "We doen daar veel aan karakteropbouw en zien levens veranderen." **Dat sommige mensen andere verwachtingen hebben van een predikantsvrouw neemt ze op de koop toe.**

"Toen ik in de krant de vacature voor directeur bij *Mercy Ships* zag, was ik meteen enthousiast, want de stichting is christelijk, internationaal en biedt zorg aan armen. Ik heb ervaring met internationale contacten en zet me graag in voor minderbedeelden. Verder was het onbekend gebied. Daar gaan werken was een sprong in het diepe, een groot avontuur, en daar krijg ik energie van. Ik vergelijk het soms met zwemmen. In een zwembad vind ik zwemmen saai, maar een meer overzwemmen vind ik fantastisch. Inmiddels werk ik hier een halfjaar en het bevalt me erg goed. *Mercy Ships* heeft een ziekenhuisschip dat aanmeert in Afrikaanse havens. De inwoners hebben daar geen toegang tot basischirurgie en kunnen op het schip medische

hulp krijgen. Veel mensen zijn er vreselijk aan toe. Sommigen hebben tumoren van kilo's zwaar. Zo was er een man met een grote tumor bij zijn mond. Hij zou stikken als er niet ingegrepen werd. De tumor werd verwijderd en het was ontzettend mooi om de blijdschap van die man te zien. Daarnaast komen er veel patiënten met klachten die voor ons in het westen makkelijk te behandelen zijn, zoals klompvoeten en hazenlipjes bij kinderen en fistels bij vrouwen. Je hoort altijd dat veel mensen overlijden aan aids, maar het aantal doden door gebrek aan basischirurgie is aanzienlijk groter. Ik hoop dat dit aantal vermindert. Daar zet ik me graag voor in. Ik ben erg onder de indruk van de inzet van de vrijwilligers. Op het schip werken chirurgen

met een lange vooropleiding. Ze zouden een goed salaris kunnen verdienen, maar geven hun tijd vrijwillig aan *Mercy Ships* en verhuizen met hun gezin naar het schip. Sommigen voor een paar maanden, maar er zijn er ook die er al tien jaar of nog langer werken.

Goede relaties

Het is de bedoeling dat er in 2019 een schip bij komt. De inkomsten moeten dus drastisch toenemen en we moeten meer vrijwilligers werven. Het is daarvoor belangrijk dat *Mercy Ships* in Nederland sterker onder de aandacht komt. Het gaat me daarbij in de eerste plaats niet om inkomsten, maar vooral om het opbouwen van goede relaties. Inkomsten volgen dan vanzelf.

TEKST: CORINA SCHIPANBOORD BEELD: RUBEN TIMMAN STYLING EN VISAGIE: VERA TIMMAN

Verder hoop ik van harte dat *Mercy Ships* nog een derde of zelfs een vierde schip zal krijgen. Het is een groot doel, een verre stip aan de horizon, maar ik ga ervoor. De welvaart in Nederland lijkt nog steeds toe te nemen, en daardoor wordt het contrast met het lijden in Afrika groter. Ik hoop dat juist daar zoveel mogelijk mensen van onze goede medische kennis en zorg gaan profiteren! Ik zie het als een Bijbelse opdracht om er voor de armen te zijn.

Karakteropbouw

Mercy Ships Holland is onderdeel van een internationale organisatie. Het is belangrijk om zo op elkaar afgestemd te zijn, dat we één gezicht naar buiten laten zien. Daarom is er soms overleg met directeuren vanuit verschillende landen. Je hebt dan met allerlei culturen te maken en dat geeft een bijzondere dynamiek. Dit is voor mij niet nieuw: van 2002 tot 2005 woonden we met ons gezin in Papoea. Mijn man werd toen uitgezonden door de *Zending Gereformeerde Gemeenten*. Mij werd gevraagd of ik me wilde inzetten voor het onderwijs in Wamena, een plaatsje daar. Hoe langer we er woonden, hoe meer ik zag dat verbetering daar hard nodig was. Het onderwijs is daar een puinhoop. Leerlingen worden slecht behandeld, leraren komen regelmatig niet opdagen en kinderen die van de basisschool afkomen kunnen vaak nauwelijks rekenen of lezen. Kinderen worden psychisch verwaarloosd door hun ouders en leven op straat. Er zijn geen regels en er is geen gezag. Het land is corrupt, er is

veel criminaliteit en er zijn diverse stammenoorlogen. Het is ontzettend donker in het land. Dit alles spoorde me aan om aan de slag te gaan. Als ik daar maar iets zou kunnen verbeteren leek dat me al geweldig. Ik

“Het is een
groot
avontuur”

richtte in 2005 stichting Yayasan Kristen Wamena (YKW) op, die zich inzet voor de verbetering van het onderwijs. Inmiddels hebben we vanuit die stichting een hogeschool opgezet die leraren opleidt, en kwam er een lagere school en een kleuterschool.

De oprichting van stichting YKW ging al met veel ups en downs, en had daarna ook met heel wat tegenstand te maken. Er zijn jaloerse en corrupte mensen die hopen dat YKW geen standhoudt, zodat ze onze gebouwen over kunnen nemen. Toch zien we nu gelukkig mooie resultaten. Onlangs studeerde er weer een meisje af. Ze groeide op in een hutje. Nu spreekt ze vloeiend Engels en het leven op de campus maakte haar sterk. We doen veel aan karakteropbouw en bestuderen de Bijbel met de

studenten. Dit meisje, dat leeft in een cultuur waarin je als vrouw altijd eigendom bent van een man en waar je verkocht wordt voor varkens, is nu een sterke meid. Haar vader wil dat ze met iemand gaat trouwen, maar ze spreekt hem tegen, omdat ze ziet dat dit huwelijk niet overeenkomt met wat de Bijbel haar leert. Dat is heel knap van haar, want je vader tegenspreken is in die context uitgesloten. Dit is slechts één voorbeeld. Bijna alle jongeren die bij ons komen, zijn psychisch beschadigd. Ook zijn er nauwelijks meiden die niet misbruikt zijn door hun vader en oom. Of door een docent om een goed cijfer te krijgen. Ik vind het belangrijk om het welbevinden van de studenten te bevorderen. Wij zien veel jongeren tot geloof komen, waardoor hun levens veranderen. Dat is hoopvol! Toch zijn er steeds zorgen, waaronder financiële. Daarom heb ik het afgelopen jaar de stichting Karunia gesticht (karunia.org red.) om geld in te zamelen. Een paar keer per jaar reis ik af naar Papoea om te kijken hoe het allemaal loopt.

Doorbreken

Ik heb veel energie gekregen en ben blij dat ik dit allemaal mag doen. Toch verwachten veel mensen een ander leefpatroon bij de vrouw van een gereformeerde-gemeentepredikant. Ik krijg weleens kritiek dat ik zo actief ben buitenshuis. Aan het begin van ons huwelijk was ik twee jaar fulltime moeder, maar dat hield ik niet vol. Het paste niet bij mijn karakter, want ik heb een stukje vrijheid nodig. Mijn echtgenoot steunde mij hierin. Daarom lukte het al vrij

snel om verwachtingen van anderen naast me neer te leggen. Er is bijvoorbeeld wel eens tegen mij gezegd dat het niet goed zou gaan met mijn kinderen, omdat ik zoveel van huis ben. Maar ik sta achter mijn keuzes, omdat ik die biddend maak. Ik begrijp dat sommige mensen er anders over denken. En er zijn ook mensen die waarderen dat ik niet een bepaalde rol speel, maar ben wie ik ben. Bovendien zie ik dat de dingen die ik doe van waarde zijn voor mijn medemensen. Mijn werk wordt gezegend, daardoor denk ik dat ik op de goede weg ben. Culturele gewoonten, wil ik niet klakkeloos overnemen maar opnieuw bekijken in het licht van de Bijbel en dan eventueel hernieuwd inzetten. Ik merk dat het een *eyeopener* is voor sommige vrouwen dat je ook op deze manier in het leven kunt

staan. Tegelijkertijd zijn er vrouwen die het fijn vinden om fulltime moeder te zijn. Dat vind ik mooi en zij moeten er helemaal voor gaan. Ik vind het met name belangrijk dat vrouwen keuzes maken vanuit hun eigen overtuiging en niet omdat iets een cultureel gegeven is.

Bij ons wonen nog twee kinderen thuis, waarvan de jongste 17 jaar is. Ik werk vier dagen en begin heel vroeg, zodat ik tegen vijf uur 's avonds weer thuis ben. De maaltijden gebruiken we altijd met elkaar, want dat vinden we een belangrijk moment. Het lukt me dankzij mijn man om alle ballen in de lucht te houden. Ik vind hem een voorbeeld voor alle mannen. Haha. In hoe hij zichzelf opoffert en mij liefde geeft. Hij doet er alles voor zodat ik de din-

gen kan doen die ik fijn vind. Hij laat mij zien wat er in Efeziërs 5 staat, dat de man zijn vrouw moet liefhebben zoals Christus zijn gemeente liefhad. Zo moet het natuurlijk andersom ook zijn, dat je als vrouw je man liefhebt en dient. Dan leef je voor elkaar en niet voor jezelf. Dit naleven geeft veel geluk in ons huwelijk.

Maar kracht nummer één is voor mij bidden en bijbellezen. Ik kan niet zonder. De Bijbel is een levend boek en spreekt tot me, onderwijst me, geeft me kracht en voedt me op. Soms zie ik, als ik de Bijbel lees, dat ik op de goede weg ben, maar het gebeurt ook dat ik ontdek dat ik dingen fout doe. Als je een foute stap zet en serieus met de Bijbel omgaat en bidt, krijg je dat meteen terug. Dat maakte ik al verschillende keren mee. Als je bedenkt dat God zo heilig, machtig én rechtvaardig is, kan het beangstigend zijn als je ziet dat je een zonde begaan hebt. Ik wil Hem dienen en wil niet dat er iets tussen Hem en mij instaat. Het is dan belangrijk om te bidden 'vergeef ons onze schulden'. Soms wil je als mens hoog boven alles uit torenen en ben je op jezelf gericht. Ook daarin is het goed om gecorrigeerd te worden. Ik ben nu directeur bij *Mercy Ships*, maar dat maakt mij niet belangrijk. Het gaat om de komst van Gods Koninkrijk. Hier in Nederland, in Afrika waar *Mercy Ships* opereert en ook in het donkere Wamena. Doordat ik zelf kracht uit het geloof kan putten, wil ik dat iedereen weet hoe goed het is om God te dienen. Dat hoop ik door te geven. Het is het enige antwoord op de ellende in deze wereld.